

4. Om fråga 3 besvaras jakande:

Är den nationella domstolen i en sådan situation skyldig att vilandeförklara förfarandet till dess att det formella granskningsförfarandet för statligt stöd har lett till ett slutgiltigt beslut?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca (Spanien) den 11 mars 2013 — Banco de Valencia SA mot Joaquín Valdeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

(Mål C-116/13)

(2013/C 171/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Banco de Valencia SA

Svarande: Joaquín Valdeperas Tortosa, María Ángeles Miret Jaume

Tolkningsfrågor

1. Är det spanska förfarandet för utmätning av intecknad egendom förenligt med artikel 7 i direktiv 93/13/EEG⁽¹⁾, mot bakgrund av att den handläggande domstolen inte som förutsättning för ett utmättningsbeslut ex officio får pröva huruvida ett villkor om ensidig uppsägning av lånet till förtida betalning kan anses oskäligt i sig och i sin konkreta tillämpning i förevarande fall och detta villkor är en förutsättning för att långivaren som är näringsidkare ska kunna inleda ett sådant privilegierat utmättningsförfarande?
2. Mot bakgrund av artikel 7 i direktiv 93/13/EEG, vilka möjligheter ska den handläggande domstolen ha att pröva ett sådant villkor när den ska besluta om utmätning i ett förfarande om utmätning av intecknad egendom?
3. Kan ett avtalsvillkor som innebär att den långivande banken ensidigt får säga upp låneavtalet enbart på sakliga grunder, varav vissa inte har någon anknytning till själva avtalet — i det aktuella fallet vid underlåtenhet att erlagga fyra månadsavbetalningar — anses oskäligt i sig och i sin konkreta tillämpning i förevarande fall, mot bakgrund av artikel 3.1 och 3.3 i direktiv 93/13/EEG och punkterna 1 e, 1 g och 2 a i bilagan till detta direktiv?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 14 mars 2013 — Technische Universität Darmstadt mot Eugen Ulmer KG

(Mål C-117/13)

(2013/C 171/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Technische Universität Darmstadt

Motpart: Eugen Ulmer KG

Tolkningsfrågor/Giltighetsfrågor

1. Ska ett verk anses omfattas av köpe- eller licensvillkor, i den mening som avses i artikel 5.3 n i direktiv 2001/29/EG⁽¹⁾, om rättsinnehavaren erbjuder där nämnda inrättningar att på skäliga villkor ingå licensavtal avseende användningen?
2. Har medlemsstaterna behörighet att enligt artikel 5.3 n i direktiv 2001/29/EG medge inrättningarna rätt att digitalisera de verk som ingår i deras samlingar, om detta är nödvändigt för att tillgängliggöra dessa verk genom terminaler?
3. Har medlemsstaterna enligt artikel 5.3 n i direktiv 2001/29/EG rätt att föreskriva så långtgående rättigheter att användare av terminalerna kan skriva ut de verk som tillgängliggjorts där på papper eller lagra dem på ett USB-minne?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landesarbeitsgericht (Tyskland) den 14 mars 2013 — Gülay Bollacke mot K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

(Mål C-118/13)

(2013/C 171/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesarbeitsgericht Hamm

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Gülay Bollacke

Svarande: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning eller praxis enligt vilken rätten till årlig betald minimisemester bortfaller i sin helhet vid arbetstagarens död, närmare bestämt utöver den rätt till befrielse från arbetsplikten som inte längre kan uppfyllas även rätten till betalning av semesterersättning?
2. Ska artikel 7.2 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att rätten till kontant ersättning för den årliga betalda minimisemestern då anställningen avslutas är knuten till arbetstagarens person och att denna rätt således enbart tillkommer arbetstagaren, så att denne även kan förverkliga det med beviljandet av den årliga betalda semestern sammanhängande syftena vila och fritid vid en senare tidpunkt?
3. Ska artikel 7.1 i direktiv 2003/88/EG tolkas så, att arbetsgivaren vid förläggningen av arbetstiden av hänsyn till arbetstagarnas hälsa och säkerhet är skyldig att faktiskt bevilja arbetstagaren semester till och med kalenderårets utgång eller senast till och med utgången av den för anställningsförhållandet aktuella beräkningsperioden, utan att det tillmäts betydelse huruvida arbetstagaren har ansökt om semester?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) den 18 mars 2013 — Cruz & Companhia Lda mot IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP m.fl.

(Mål C-128/13)

(2013/C 171/21)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande och klagande: Cruz & Companhia Lda

Svarande och motparter: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP m.fl.

Tolkningsfrågor

Det begärs att Europeiska unionens domstol meddelar ett förhandsavgörande rörande tolkningen av artikel 4.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87⁽¹⁾ av den 27 november 1987 och artikel 19.1 a i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85⁽²⁾ av den 22 juli 1985, rörande "frisläppandet" av den säkerhet som ställts enligt artikel 22.1 i den förstnämnda förordningen, mot bakgrund av parternas argument.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s.1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 av den 22 juli 1985 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter (EGT L 205, s. 5).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 mars 2013 — Kamino International Logistics BV, motpart: Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-129/13)

(2013/C 171/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kamino International Logistics BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

1. Lämpar sig den Europarättsliga principen att myndigheter ska iakttä rätten till försvar för att tillämpas direkt av nationell domstol?

2. För det fall fråga 1 besvaras jakande:

- a) Ska den Europarättsliga principen att myndigheter ska iakttä rätten till försvar tolkas så, att den principen har åsidosatts när den till vilken ett planerat beslut riktar sig visserligen inte gavs tillfälle att yttra sig före myndighetens antagande av det beslut som gick vederbörande emot, men däremot gavs tillfälle att yttra sig under en därpå följande förvaltningsrättslig (omprövnings)fas vilken föregår möjligheten att väcka talan vid domstol?